

NPB wint belangrijke RSI-rechtszaak

Een besluit van de korpsleiding om gezondheidsklachten niet te erkennen als beroepsziekte moet gebaseerd zijn op een rapport van de bedrijfsarts dat aan hoge zorgvuldigheidseisen voldoet. Dat blijkt uit een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep – de hoogste rechter in ambtenarenzaken – in een door de NPB aangespannen rechtszaak. Ook op twee andere punten leverde deze procedure duidelijke en voor politiemedewerkers gunstige jurisprudentie op.

De zaak in kwestie betrof een collega die last had gekregen van RSI (Repetitive Strain Injury). Hij besloot bij het korps een verzoek in te dienen om deze aandoening aangemerkt te krijgen als een beroepsziekte. Dat zou hem aanspraak geven op allerlei soorten van financiële ondersteuning door de werkgever (vergoeding medische kosten, volledige loondoorbetaling, eventueel smartengeld).

‘In overwegende mate’

Volgens het Besluit algemene rechtspositie politie (Barp) moeten medische klachten erkend worden als een beroepsziekte als ze ‘in overwegende mate’ zijn veroorzaakt door het soort werk dat iemand doet of de omstandigheden waarin dat werk verricht is. In dit geval stond buiten kijf dat de RSI arbeidsgerelateerd was. Totdat de betreffende collega klachten kreeg had hij namelijk langdurig 70 procent van zijn tijd beeldschermwerk verricht. Het twistpunt bleek of zijn werk ook ‘in overwegende mate’ de oorzaak was.

De bedrijfsarts concludeerde in zijn rapport dat er ook andere factoren in het spel waren en het werk dus niet ‘in overwegende mate’ als de oorzaak van de gezondheidsproblemen kon worden beschouwd. Op basis van dit advies besloot de werkgever de RSI-klachten niet als een beroepsziekte te erkennen en het verzoek van de collega af te wijzen.

Onbegrijpelijke notities

Die schakelde vervolgens de NPB in om dit besluit bij de rechter aan te vechten. Ons standpunt was dat de werkgever geen genoeg had mogen nemen met het rapport van de bedrijfsarts, dat op twee punten luid en duidelijk rammelde.

Ten eerste werd daarin totaal niet aannemelijk gemaakt dat de oorzaak van de RSI-klachten zorgvuldig was onderzocht. De bedrijfsarts meldde dat hij een bepaald stappenplan had gevolgd, maar maakte niet bij elke stap duidelijk wat die precies had opgeleverd. Zo had hij zich onder andere verdiept in ‘andere verklaringen en individuele gevoeligheid’ voor de RSI-klachten. Als de uitkomst rapporteerde hij drie onbegrijpelijke, onuitgewerkte notities, waaronder ‘Er spelen ook intra-persoonlijke factoren een rol’.

Ongeveer even cryptisch was zijn conclusie over de mate waarin de RSI-klachten veroorzaakt waren door het politiewerk: ‘Er is sprake van een gedeeltelijke beroepsgebondenheid (50%) mogelijk iets meer. Lang achtereen werken met beeldschermen ervaren hoge werkdruk maar er is geen beroepsgebondenheid voor 75% of meer en daardoor is er geen sprake van een beroepsziekte.’

Geen second opinion

In eerste instantie werd het beroepschrift van de NPB verworpen. Tot onze verbazing oordeelde de rechtbank dat het rapport van de bedrijfsarts weliswaar ‘beknopt’ was, maar toch voldoende basis vormde voor het genomen korpsbesluit. Dat had anders kunnen zijn, aldus de

rechtbank, als de NPB niet verzuimd had met een medisch onderbouwde second opinion te komen. Een uitspraak om zo snel mogelijk tegen in hoger beroep te gaan!

Onjuiste uitleg

Gelukkig maakte de Centrale Raad van Beroep in tweede instantie korte metten met het oordeel van de rechtbank. Hij stelde de NPB in het gelijk: het rapport van de bedrijfsarts was niet ‘beknopt’ maar op een aantal cruciale punten ronduit onduidelijk. ‘Dit laatste klemt temeer,’ aldus de Raad, ‘omdat de bedrijfsarts uitgaat van een onjuiste uitleg van de woorden ‘in overwegende mate’ in (...) het Barp. Die woorden betekenen immers meer dan 50 procent en niet 75 procent of meer, zoals de bedrijfsarts veronderstelt.’

Zo'n beetje tussen neus en lippen door geeft de Raad hier een haarscherp oordeel over de enige rechtmatige betekenis van de kwalificatie ‘in overwegende mate’. Een waardevolle aanvulling van de jurisprudentie, waar politiemedewerkers in toekomstige zaken hun voordeel mee kunnen doen.

Nietig verklaard

Kort samengevat oordeelde de Centrale Raad dat het rapport van de bedrijfsarts niet deugde. Het daarop gebaseerde besluit van de werkgever was om die reden per definitie onrechtmatig en werd nietig verklaard.

In zijn uitspraak onderstreepte de Raad dat in verweer komen tegen het oordeel van een bedrijfsarts niet automatisch betekent dat je dan zelf een andere medicus moet inschakelen voor een second opinion. Je kunt ook met succes een punt maken van de (on)zorgvuldigheid waarmee de bedrijfsarts in de onderzoeks- en adviesfase te werk is gegaan.

Wat de NPB betreft nog een extra reden om blij te zijn met deze uitspraak van de hoogste rechter in ambtenarenzaken!